Zpravodaj Kocianovy houslové soutěže

Čtvrtek 6.5. 2010 | 52. ročník KHS | číslo 2

Dvaapadesátou KHS vítalo jarní počasí

Ředitel KHS Jiří Tomášek zdraví přítomné.

Včera krátce po deváté ranní přišel dlouho očekávaný okamžik, chvíle, kterou mnozí z mladých adeptů houslové hry celý rok netrpělivě vyhlíželi. Oficiálně začal již 52. ročník Kocianovy houslové soutěže! A na prostranství před moderní ústeckou školou nechyběla celá řada vzácných hostí, které navíc přivítalo sympatické jarní počasí. Devítičlennou porotu, zástupce města, soutěžící, pedagogy i příznivce Kocianky z řad občanů města nejprve přivítal ředitel školy i celé soutěže Jiří Tomášek, jemuž anglicky tlumočila Lenka Barvínková. „Vyjadřuji naději, že společně s vámi budeme i nadále pečovat o odkaz Mistra Jaroslava Kociana, o rozvoj mladé houslové kultury v tom nejširším významu slova," sdělil přítomným ředitel KHS a zmínil rovněž skutečnost, že 52. ročníku prestižního klání se letos účastní plných sedmdesát soutěžících ze čtrnácti zemí.

Jarní počasí si užívali porotci I představitelé města.

U mikrofonu poté vystřídal Jiřího Tomáška starosta města Ústí nad Orlicí Richard Pešek, jenž patří mezi pravidelné návštěvníky oblbené soutěže a po úterní „předstartovní" vernisáži v Hernychově vile si nenechal ujít

Program dnes

6. května 2010

Kocianova houslová soutěž

9:00 **2. kolo II. kategorie**
vyhlášení výsledků II.kategorie
30 minut po ukončení 2. kola

12:30 losování 1. kola III. kategorie

13:00 **I. kolo III. kategorie**
vyhlášení postupujících III. kategorie
30 minut Po ukončení 1. kola

15:30 losování 1. kola IV.kategorie

16:00 **1. kolo IV. kategorie**
vyhlášení postupujících IV. kategorie do 2. kola a losování 2. kola IV. kategorie
30 minut po ukončení 1. kola

Kocianovo Ústí

19:30 Chrám Nanebevzetí Panny Marie
HUDBA STARÝCH MISTRŮ
Jaroslav SVĚCENÝ - chrámové housle
Vladimír REJLEK - trubka
Josef POPELKA - varhany

Začátek KHS se těšil velkému zájmu.

Představitelé města: Richard Pešek (vlevo), Luboš Baüchel a Zdeněk Ešpandr.

ani oficiální začátek Kocianovy houslové soutěže. Richarda Peška doprovodili rovněž oba místostarostové, tedy Luboš Bäuchel a Zdeněk Ešpandr. První muž Ústí krátce pozdravil soutěžící i příznivce Kocianky a stejně stručný byl ve svých slovech i Pavel Hůla, který více než oficiality už netrpělivě vyhlížel nejmenší talenty v I. kategorii. „Chtěl bych, abyste si odtud odvezli hodně zkušeností pro vaše další působení a měli housle ještě raději než doposud," vzkázal v projevu soutěžícím primárius Kocianovy kvarteta a před prvními tahy smyčcem dodal s humorem: „Nebudu dlouho zdržovat, všichni už jsme nažhaveni a těšíme se na Fibichovu sonatinu!"

Právě Pavel Hůla stojí již podruhé v čele devítičlenné poroty, jež se přítomným ve středu ráno představila v celé své kráse. Letos poprvé v ní

Devítičlenná porota Kocianovy houslové soutěže krátce před startem I. kategorie.

Předseda poroty Pavel Hůla (uprostřed) již netrpělivě vyhlíží začátek soutěže.

zasedne houslový virtuos Pavel Eret, jediný účastník v historii KHS, jenž se může pochlubit dvojnásobným absolutním prvenstvím. Dalšími nováčky v porotě KHS jsou pro letošek Rafael Brom z pražského Českého rozhlasu, pozvání do Ústí přijal také Adolf Sýkora, profesor brněnské JAMU.

Mezi devítkou odborníků, která má v rukou osud soutěžících na letošní Kocianově houslové soutěži, ale nechybí ani osvědčená jména. Do Ústí nad Orlicí se kromě již zmiňovaného Pavla Hůly vrací také profesor Peter Michalica, působící na VŠMU a Konzervatoři Bratislava. Dámskou část poroty pak zastupují nejen japonská virtuoska Shizuka Ishikawa, ale rovněž trojice profesorek, a sice Květoslava Hasilová, Jindřiška Holotová a Dana Vlachová.

Jan Pokorný

Přivítání hostů v angličtině přenechal Jiří Tomášek, ředitel soutěže, Lence Barvínkové *Foto: Jan Pokorný*

Poslední laureát KHS Šimon Michal: „Táta mi vrazil housle do ruky a řekl hraj!“

Laureát jednapadesátého ročníku Kocianovy houslové soutěže Šimon Michal působil po příjezdu do Ústí nad Orlicí neuvěřitelně pohodovým dojmem. Přestože jej ve středu večer čekal náročný koncert v Roškotově divadle, pozvánku k rozhovoru přijal bez dlouhého přemýšlení.

Autorka rozhovoru si vesele notuje se Šimonem Michalem. *Foto: Jan Pokorný*

Zkuste zavzpomínat, co jste dělal před rokem zhruba touhle dobou?
Nemyslíte přesně na den, doufám (*směje se*). Tak určitě jsem byl tady, na KHS. Možná jsem zrovna šel na koncert svého bratra.

Takže žádná příprava před vaším výkonem v soutěži, nervozita?
Myslím, že takhle na poslední chvíli nemá cenu něco dohánět nebo být nervózní. To je to nejhorší, co můžete udělat. Jakmile se člověk připravuje průběžně a danou věc umí včas, nemusí se těsně před výkonem stresovat. Může se objevit nějaká nervozita, například z toho, že hrajete před porotou. Ale já si říkám, že to jsou lidé jako my a náhodou tomu zrovna rozumí (*směje se*).

Pamatujete si na Ševčíkovu skladbu Holka modrooká, povinný kus loňské IV. kategorie?
Jistě. I když je to vcelku nepříjemné, těžké hraní, velice se mi líbí. Je efektní a nezahraje ji každý.

Znamenalo pro vás vítězství v KHS 2009 a titul laureáta něco zvláštního, velkého, nebo je to jen další z nepřeberného množství ocenění? Změnilo se pro vás něco?
Vítězství na KHS to bylo v pořadí již čtvrté, takže nic speciálního (*směje se*). Titul laureáta je úspěch větší. Na to, že je Kocianka soutěž do šestnácti let, má tohle ocenění docela váhu. Vždycky je dobré, když k sobě můžete napsat nějaká vítězství, tituly, ale žádná převratná změna se nekonala.

Vracíte se do Ústí nad Orlicí rád, těšíte se na koncert?
Tak to zase ano, ve Třebové mám babičku, takže to tady dobře znám. Se zalíbením i nostalgií jsem hleděl na budovu ZUŠ, přece jenom jsem tu už jedenáctým rokem. Akorát jsem byl trochu zklamaný, že už jsem neviděl to zelené okolo.

Co vám říká jméno Jaroslav Kocian?
Nevím, jestli jsem o něm slyšel před svým šestým rokem, kdy jsem se poprve účastnil KHS. Pamatuji si ale, jak jsme s bratrem dávali věnec k pomníku u divadla, kde se soutěž dřív konala. To mi bylo asi sedm. Vybavuji si také jeho skladby, snad každý rok jsem zde hrál jednu jako povinnou. I když byl určitě také dobrý pedagog, největší úspěchy dosáhl jako houslista. On a Kubelík byli nejlepší.

Sledujete průběh letošního ročníku KHS? Máte soukromý tip na vítěze a laureáta?
Dá se říci že ano. Spoustu soutěžících znám, však jsem se tady s nimi loni utkal. Tip mám, ale říkat ho nechci. Uvidíme.

Existuje nějaká skladba, na kterou byste si netroufl nebo ji nezahrál sto procent?
Po technické stránce asi ne. Kdyby se ale objevila nějaká podivná, která by se mi nelíbila, možná bych do ní nešel. Jinak se dá říct, že jsem přístupný všemu.

Housle vnímáte jako kariéru, nebo koníček?
Teď už se tomu koníček snad ani říkat nedá. Takže kariéra, život.

Odkud a kam směřujete?
Odkud? Z Police (*směje se*).
Teď studuji na konzervatoři v Praze, kde si dělám dva ročníky zároveň. Příští rok bych chtěl maturovat. Hlásím se na dvě univerzity v USA, popřípadě na školu do Vídně.

Tři stěžejní momenty vašeho života?
První, když mi táta vrazil housle do ruky a řekl hraj! Další asi když jsem poprvé vyhrál Kocianku. Potom toho bylo dost, těžko vybírat. Možná soutěž v Hannoveru loni v říjnu.

Stíháte žít život vašich vrstevníků? Co ostatní záliby, přátelé ?
Že bych někam vyrazil, to se stane tak jednou za rok (*směje se*). Dobrá, tak možná víckrát, ale opravdu to není nijak často. Jinak si nestěžuju.

Loni jsem si povídala s vaším bratrem Matoušem. Mimo jiné mi také řekl, že mezi vámi dvěma nepanuje žádná rivalita, spíše naopak. Souhlasíte?
(*směje se*) Však já si to moc dobře pamatuji, kousek toho rozhovoru jsem slyšel, potom jsem ho i četl a musel jsem se smát. Doslova řekl, že nechce podporovat komunisty, ale že v jednotě je síla. Já s tím souhlasím, myslím, že si docela pomáháme. Teda alespoň on mně, vždycky mi vyšlape cestičku a já už si pak jenom tak kráčím.

Necítíte spíše riziko, že vás dva bude stále někdo porovnávat?
To je celkem normální. Mohl by to pro mě být handicap v případě, když někdo čeká, že hrajeme stejně, což tak samozřejmě není, už jen proto, že Matouš je o rok a půl starší a tím pádem také hraje déle. Ale neptejte se mě, kdo z nás dvou je lepší.

Jsou Češi podle vás národem muzikantů?
I když asi neplatí ´co Čech, to muzikant´, hodně lidí se alespoň zajímá a na koncerty chodí. Když ale občas vidím českou mládež, která si do uší pouští všechny ty prázdné bubny bez změny rytmu či harmonie, říkám si, co je na tom baví.

Máte oblíbeného autora nebo interpreta?
V podstatě se dá říct, že když se mi skladba líbí, nebráním se ničemu. Někdy se mi kus po počáteční nelibosti začne zamlouvat třeba po dvou, třech měsících.

Jaké je muzikantovo životní poslání, má-li nějaké?
První mě napadá, že by měl předat publiku, co chtěl autor skladbou vyjádřit.
Vzpomínám si také na článek ředitele Bostonské konzervatoře po teroristickém útoku z 11. září 2001. Píše v něm, že první zprostředkovanou charitativní akcí bylo, když Newyorská filharmonie hrála Dvořákův Rekviem. To mluví za vše.

Anežka Jakubcová

Představujeme Hanu Jasanskou - reprezentantku pořádající školy

Po dlouhých letech se účastní KHS žačka pořadatelské ZUŠ Jaroslava Kociana. Je jí osmiletá Hana Jasanská, navštěvující houslovou třídu Miluše Barvínkové. Rozhovor s **Blaženou Jasanskou**, *maminkou malé houslistky, proběhl v uvolněné atmosféře úterního odpoledne den před soutěží.*

U vás doma asi pořád zní housle, že?
Několik hodin denně. Někdy sedím doma u počítače se sluchátky, abych chvíli housle neslyšela. *(směje se).* Sousedi občas na nás klepou...

Hanička má ještě jednu sestru houslistku?
Má dvě sestry, ale ta nejstarší je doma jen o víkendu a už moc necvičí. Ale Martinka hraje tak tři, čtyři hodiny, když není v hudebce. Hanička hraje asi dvě hodiny, někdy tři. Ale někdy hrají obě najednou, takže se čas nenačítá.

Od kolika let Hanička hraje na housle?
Hanička začala chodit k Milušce Barvínkové pravidelně od tří a půl let. Někdy přijela dříve ještě i na kočárku, to si tak víceméně ze začátku hrály.

Jak to tak přišlo, že vaše dcery začaly hrát na housle?
Já jsem kdysi hrála na housle. Chtěla jsem, aby moje děti začaly hrát na nástroj dřív, než začnou chodit do školy. Hledali jsme tady v hudebce někoho a jediný, kdo tehdy bral předškolní děti, byla Miluška Barvínková. Dali jsme Radku v pěti a půl letech na housle, Martinka začala v necelých pěti letech. No a Hanička v tom žila odmala, chodili jsme na koncerty, vyplynulo to tak úplně samo. Máme fotky, jak už v roce a půl drží umělohmotné housličky.

Letošní KHS je úplně první soutěží malé Haničky?
První soutěž byla loni v Kroměříži na Archetti in Moravia, v kategorii do desíti let získala třetí cenu, teď před týdnem byla v Nové Pace na mezinárodní soutěži Fr. Muziky, tam ve své kategorii dostala první cenu.

Hanička dobře snáší soutěžní atmosféru?
Uvidíme. Zatím se těší na soutěž, v podstatě se nemůže dočkat. Nikdy neříkala, že by měla trému. Těší se na pódium. Ale v Pace, když už bylo po všem a dostala cenu, nakonec přiznala, že se trošičku bála. Ale jinak se opravdu těší, ona hraje ráda, pořád se usmívá.

Má nějaké jiné koníčky, co škola?
No jéje, koníčků má. Ona do školy nechodí, učím ji doma sama, má domácí školu, jenom jezdíme na přezkoušení. Ona dělá všechno ráda, takže se i učí ráda. Koníčky? Odkudkoliv jdeme, musíme přinést nějaký kámen. Ráda kreslí, chodí tady do ZUŠ na výtvarný obor, chodí také do tanečního oboru. Na víc věcí času není, ale ona se zabaví čímkoliv, strašně moc čte. To je jedna knížka za druhou! Nemůžeme ji někdy od knížky ani dostat. Ale my ji nemůžeme dostat od ničeho, co začne dělat, když začne číst, čte klidně dvě hodiny, když začne na housle, neví kdy přestat,
když začne malovat, je to to samé. Prostě zabere se do toho.
Děkuji za rozhovor.

Mirek Němec

Za odměnu s rodiči na oběd

Nervozitu překonala radost ze hry. A teprve osmiletou **Haničku Jasanskou**, *která potěšila statečným výkonem domácí příznivce Kocianovy houslové soutěže, nerozházela ani skutečnost, že si z osudí vytáhla nepříliš populární jedničku.*

Haničko, před chvílí jste dohrála. Byla jste nervózní, nebo se naopak těšila?
Těšila jsem se víc, než jsem byla nervózní.

Vnímala jste, že bylo v sále hodně lidí, co si vás přišlo poslechnout?
To jsem vnímala trochu, když jsem se na konci ukláněla.

Vylosovala jste si jedničku, to vás asi moc nepotěšilo, viďte.
Nejdřív jsem si to myslela. Nechtěla jsem hrát první. Pak mi ale došlo, že to budu mít rychle za sebou.

Chystala jste se s paní učitelkou důkladně?
Cvičila jsem tak rok. Denně jsem cvičila půl hodiny.

Paní učitelka vypadá spokojeně! Co vaše dojmy po povinné skladbě?
Mám dobrý dojem, takhle jsem to hrála naposledy. Jen něco jsem tam měla falešně. *(usměje se)*

A co bude od rodičů za odměnu?
Půjdeme na oběd!

Jan Pokorný

Miluše Barvínková o osmileté Haničce: „Je trpělivá, nadšená“

Úleva, radost, spokojenost. To vše lze ve středu před poslednem vyčíst z tváře učitelky Základní umělecké školy Jaroslava Kociana **Miluše Barvínkové**, *která na „Kociance“ po letech vyslala „do boje“ ryze domácího zástupce. Teprve osmiletá Hana Jasanská sice do druhého odpoledního kola v nejmladší kategorii nepostoupila, zkušená pedagožka z toho ale těžkou hlavu neměla. „Nemáme se za co stydět,“ míní krátce po skončení povinné skladby žena, která mimo jiné vede úspěšný žákovský symfonický orchestr Decapoda, jenž patří v republice mezi nejlepší.*

Nepopulární jednička osmiletou houslistku nerozházela. *Foto: Lukáš Prokeš*

Povinnou skladbou v I. kategorie byla zvolena Fibichova Sonatina d moll, je to pro nejmenší houslisty těžký oříšek?

Je trochu složitější na takhle mladou kategorii. Pro desetileté houslisty možná, naší Haničce je teprve osm let, bylo to pro nás poněkud těžší. Přeci jen je to sonatina, typ komorní muziky, a to je pro pokročilejší děti. Dítě se raději naučí skladbu, kde je samo za sebe, tady musí víc komunikovat s klavírem. Není to lehké. *(usměje se)*.

Trvají přípravy na takto náročný kus dlouho?
Tak na Fibichovi jsme začaly pracovat už na podzim. Hanička je u nás jako přípravka, má mít dvacet pět minut týdně. Náš trénink byl nejdříve dvoufázový, pak třífázový a poslední měsíc čtyřfázový. Z dvaceti pěti minut bylo tři a půl hodiny týdně. Ona navíc ještě cvičí doma.

To je tedy poctivý dril, díky kterému má Ústí po letech opět reprezentanta na KHS.
Je pravda, že za Ústí už dlouho nikdo nehrál. Já mám šikovné žáky, ale tím, že znám úroveň, tak jsem trochu obávala sem někoho dát. Loni jsme s Haničkou zajely na Moravu na soutěž Archetti in Moravia, tam už dostala třetí cenu. To nás trochu naladilo, že by to možná šlo, tak jsme začaly cvičit a Kocianku rozmýšlely. Nedávno jsme byly v Nové Pace, kde byla kategorie osm až devět let, ona byla z těch mladších a ještě s jednou holčičkou tam dostala první cenu! Tak jsme říkaly, že do toho půjdeme. *(usměje se)*

Takže přihlášku jste podaly na poslední chvíli?
Přihlásily jsme se dřív, ale Paka nás ujistila.

Podle toho, co jste říkala před chvílí, je konkurence v první kategorii veliká.
Konkurence je obrovská. Ostatní soutěže jako Nová Paka, tak tam mohou hrát i lepší hudebkové děti. Tady jen výborné hudebkové děti, soutěž je někde úplně jinde.

Máte pocit, že nám jedno výborné hudebkové roste?
Asi ano, doufám. Baví jí to, hraje ráda. Nikoho bych nenutila a ani jí, když by nechtěla sama. Hanička je ale trpělivá, nadšená.

Jak tak na vás koukám, asi nelitujete, že jste do toho s Haničkou šla.
Určitě, nemáme se za co stydět!

A aktuální pocit krátce po skončení prvního kola?
Teď mě nic chytrého nenapadá! *(směje se)*

Text, foto: Jan Pokorný

A pogratulovat přišel i pan ředitel Tomášek.

I. kategorie

52. ročník KHS 2010
52nd KVC 2010

Výsledky

1. cena: **Inga Rodina**, Rusko
Vieuxtemps: Tarantella č. 5

2. cena: **Anne Maria Wehrmeyer**, Německo
Fibich: Sonatina d moll op. 27, 1. věta

3. cena: **Ekaterina Georgieva**, Bulharsko

3. cena:**Klára Erdingerová-Staňková**, Brno

3. cena: **Šimon Langer**, Praha 4

3. cena: **Kristýna Jungová**, Most

Čestné uznání I.:

Grace Marie Yeh, Singapur

Kryštof Kohout, Plzeň

Čestné uznání III.:

Angelika Malerczyk, Polsko

Joy Anna Yeh, Singapur

Tselmegkhishig Nyambazar, Mongolsko

Enguun Tseindash, Mongolsko

Results

1st prize: **Inga Rodina**, Russia
Vieuxtemps: Tarantella Nr. 5

2nd prize: **Anne Maria Wehrmeyer**, Germany
Fibich: Sonatina d minor op. 27, 1. size

3rd prize: **Ekaterina Georgieva**, Bulgaria

3rd prize: **Klára Erdingerová-Staňková**, Brno

3rd prize: **Šimon Langer**, Praha 4

3rd prize: **Kristýna Jungová**, Most

Honorable Mention of the 1st grade:

Grace Marie Yeh, Singapur

Kryštof Kohout, Plzeň

Honorable Mention of the 3rd grade:

Angelika Malerczyk, Poland

Joy Anna Yeh, Singapur

Tselmegkhishig Nyambazar, Mongolsko

Enguun Tseindash, Mongolsko

Do 2.kola postoupili - Into the second round proceeded:

Erdingerová-Staňková Klára	Brno	Nyambazar Tselmegkhishig	Mongolsko
Georgieva Ekaterina	Bulharsko	Rodina Inga	Rusko
Jungová Kristýna	Most	Tseindash Enguun	Mongolsko
Kohout Kryštof	Plzeň	Wehrmeyer Anne Maria	Německo
Langer Šimon	Praha	Yeh Grace Marie	Singapur
Malerczyk Angelika	Polsko	Yeh Joy Anna	Singapur

Pavel Hůla, předseda poroty, hodnotí první kategorii:

Jestli si pamatujete, loni bylo po vyhlášení výsledků drobné rozladění, protože jsme neudělili první cenu. Jenže my jsme si za tím pevně stáli a myslím si, že to bylo správné rozhodnutí.
Letos to bylo trošku jinak. Třetí cenu jsme rozdělili mezi čtyři účastníky, první a druhá cena byla jasná.
Ruská houslistka byla po všech stránkách už malá hotová houslistka, jestli se to dá v devíti letech říci, ukáže až čas. Druhá Němka byla trošku horší ve druhém kole, v prvním kole to bylo s houslistkou z Moskvy vyrovnané. Myslím si, že naše rozhodnutí bylo jednomyslné, první dvě ceny byly naprosto jasné. S druhou kategorií nás čeká víc práce.
Domnívám se, že Fibichova Sonatina byla dobře zvolená skladba, cizincům jsme udělali propagaci české hudby. **(jp)**

Anketa 1. kategorie :

Klára Erdingerová – Staňková (2002)

Máte čas i na jiné koníčky?
Sport, plavání, ježdění na bruslích. To stíhám o víkendech. O všedních dnech stíhám domácí úkoly a hlavně cvičím. A píšu pohádky.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do jiných zemí?
V červnu se chystám do Rakouska, do Gratzu.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Já bych chtěla být spisovatelkou a houslistkou.
Pocházíte z hudební rodiny?
Ano, tatínek je dirigent a byl učitel houslí a maminka je klavíristka.

Kryštof Kohout (2000)

Máte čas i na jiné koníčky?
Určitě. Dělám karate, hraju na kytaru a na flétnu, zpívám sólově i se sborem.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do jiných zemí?
Hrál jsem v Kroměříži a s folklórním souborem v Německu a v Rakousku.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Pokusím se být slavným houslistou.
Pocházíte z hudební rodiny?
No… Spíš ne.

Šimon Langer (2000)

Máte čas i na jiné koníčky?
Moc ne, ale rád plavu, trochu cvičím.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do jiných zemí?
Do Liberce a sem.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Chtěl bych být houslistou.
Pocházíte z hudební rodiny?
Tak na půl. Sourozenci hrají.

Lucie Pavlišová (2000)

Máte čas i na jiné koníčky?
Ve středu chodím na keramiku. Ráda čtu. Sportovala jsem, chodívala jsem na plavání. Teď chodím se školou a to se nebere jako koníček.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do cizích zemí?
Do ciziny ještě ne. Nedokážu říct, kde se mi nejvíc líbilo.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Ještě nevím.
Pocházíte z hudební rodiny?
Máma hraje na housle. Je to půl na půl.

Mahulena Kopecká,Tereza Tučková

Jak to slyším já

V této rubrice se dopouštím odvážného počinu, který by mi někdo mohl vytknout. Hodnocení! Jenže soutěž je soutěž a i jako informovaný laik a hudební entuziasta si mohu udělat pořadí. Podotýkám, že následující hodnocení je ryze mojí subjektivní záležitostí a v jeho pozadí je obdiv ke všem soutěžícím, zejména k těm nejmenším v první kategorii. Cílem rubriky je i to, aby soutěžící neprošli "jen tak" soutěží, ale aby se jejich jméno objevilo i ve Zpravodaji KHS.

II. kolo první kategorie KHS:

1. **Kohout Kryštof ČR - Plzeň:** Zvědavost a očekávání v sále před nástupem a zahájením hry prvního účinkujícího 2. kola by se mohly zhmotnit... Rázně ji rozřízly první tóny houslí. Energický vstup, rázné tahy smyčcem... Následují kontrastní zpěvné tóny... Hra získává na jistotě. Temné tóny v další části skladby díky nástroji nezní tak temně, jak by mohly (představuji si violoncello). Návrat k tématu zní čistě, suverénně. Je cítit uvolnění interpreta a blížící se konec. Hezký výkon.

2. **Yeh Joy Anna - Singapur**: U klavíru paní Martina Hájková jako velká jistota mnoha zahraničních i našich účastníků. Roztomilá dívenka v bílých šatečkách. Zajímavý až barový začátek ve vibrátu při prvních tónech (Montiho Čardáš). Skladba by možná slušela starší interpretce, nemohu se zbavit představy dospělého primáše v kavárně nad Dunajem v Pešti. Hudebně asi dobré, ne vše stoprocentní, ale diskutoval bych o vhodnosti výběru skladby.

3. **Georgieva Ekaterina - Bulharsko:** S Ekaterinou přišla jiná hudební éra - přísnost, strohost, řád, lékarnické váhy - Corelliho téma. Ale že hudební mistři (Kreisler) umí vystavit variace! Lahůdka pro posluchače. Pro interpreta určitě oříšek a sáhnutí na dno dovedností. Houslistka si vede dobře! Paganini - opět variace. Hezký příjemný zvuk houslí při úvodu - hravé, veselé. Technicky dobře vybavená houslistka. Ode mně tip na tzv. bodované místo.

4. **Rodina Inga - Rusko**: Výtečný začátek mnoho slibuje, pokud se něco nestane. Virtuózní, čisté. Souhra s klavírem dokonalá. Z pohledu laika není co hodnotit, jen si to užívám. Zatím nejlepší výkon a těžko bude jiný lepší. Odezva u publika - dlouhý potlesk, opakovaná "děkovačka". Bravo! Medailové místo!

5. **Malerzcyk Angelika - Polsko:** Do sálu přišel právě na tento výkon Prof. Václav Snítil, takže se mi hlavou rozeběhly některé myšlenky tímto směrem... Velká gesta houslistky, ne vše je čisté. Houslistka se rozehrává, nervozita mizí, vše je jistější. Strhující závěr.

6. **Langer Šimon ČR - Kamenice:** Pohybem těla se při hře od prvních tónů oddává hudbě. Hudebně se mi zdál na úvod "nad klavíristkou" která se snad držela v pozadí víc než by měla. Jistý výkon, po předchozích soutěžících střízlivější, jakoby školáčtější. Je těžké jít hrát po soutěžící č. 4. Chlapec ovšem výborně podává, co umí. Ostatně mějme na paměti, že to jsou děti do deseti let. Hrají tak dobře, že na to při poslechu zapomínám... Neuvěřitelné výkony z tohoto pohledu.

7. **Tseidash Enguun - Mongolsko:** Dívka v černém i korepetitorka, vzhledem k tomu, že jde o dětskou soutěž, připomnělo mi to pohádku - město je potaženo černým flórem... Ovšem začíná hravá veselá skladba, úvod mi připomíná klavírní etudy C. Czerného. Virtuózní, hravé, bez oddechu dopředu a dopředu. Virtuózní. Pedagog vsadil na to, že chce ukázat, že dívka "umí".

8. **Jungová Krystýna ČR - Teplice:** Ostrý zvuk houslí..., to je nástrojem nebo úmysl? Přiměřený výtečný školní výkon... V rychlých pasážích se ne vše daří vyhrát. Radost z finále pokazí drobná tónová kolize. Strhující závěr. Chtělo by to nějaký úsměv při hře, odlehčení. Soustředění interpreta posluchače (mě) vtahovalo jak vír, že jsem zapomínal na hudbu.

9. **Wehrmeyer Anne Maria - Německo:** Vyšší děvče začíná s bravurou. Virtuózní... Klavír nelze přehlédnout. Technicky nepochybně náročná skladba, ovšem lahůdka pro posluchače!!! Hudebně typický Kabalevskij. Houslistka si stále vede bravurně. Tóny suverénně ovládají prostor. Jde o hudbu!!! Výborný výkon - v druhé polovině skladby už se jedná o exhibici houslí i klavíru! Opět opakovaná děkovačka. "Medailové" místo!

10. **Yeh Grace Marie - Singapur:** Klidný úvod. Díl B nebo druhé téma skladby virtuózní, pozor! Složité běhy zřetelně přibrzdily tempo, ale jak jinak "vyslovit" tóny? Zdá se, že houslistka má vše pod kontrolou, ale vyznění skladby musí posoudit odborníci, tady není mnoho, co by laika na první pohled oslovilo, upozornilo.

11. **Nyambazar Tselmegkhishig - Mongolsko:** První dojem - panenka s houslemi, krásné šatečky. Spolehlivý výkon, vše funguje, nic neruší. Opět si připomínám věk soutěžící (2001) a žasnu nad dovedností soutěžících.

12. **Erdingerová - Staňková Klára ČR -Brno:** Sympatické děvče (evidentně mladší než ostatní - kontrola v brožuře: Ano, rok narození 2002). Klidný úvod. Děvče stíhá očima přejet sál a občas pohledět do diváků. Rychlá druhá část, uctyhodné tempo. Hodnotný výkon, malá dívenka sklidila dlouhý potlesk, takže v kategorii potřetí došlo na opakovanou "děkovačku". A jak přicupitala, tak odcupitala.

Mirek Němec

I. kategorie v obrazech

Porota poprvé historicky usedla při vyhlášení do první řady.

Inga Rodina z Moskvy si zaslouženě odnesla první cenu.

Soutěžící v nejmladší kategorii trpělivě očekávají vyhlášení výsledků.

Inga Rodina přijímá gratulaci od Pavla Hůly.

Čestné uznání I. stupně si odnesl Kryštof Kohout.

Foto: Jan Pokorný

II. kategorie

52. ročník KHS 2010
52nd KVC 2010

Do 2.kola postoupili - Into the second round proceeded:

Aksu Berfin	Turecko	Kukalová Eliška	Praha
Birt Alexa	USA	Lešková Klára	Unhošť
Idolenko Ivan	Rusko	Novák Matyáš	Hradec Králové
Kazdová Markéta	Hluboká nad Vltavou	Palochová Larisa	Praha
Kim Ji Hong	Praha		

Anketa II. kategorie :

Klára Lešková (1998)

Máte čas i na jiné koníčky?
Třeba chodím ven za kamarádkami, dělám balet a někdy jezdím na kole.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do cizích zemí?
V cizině jsem s houslemi nebyla, ale líbilo se mi v Liberci na celostátní soutěži, tam jsem byla první, tady se mi líbí taky.
Už víte, čím budete, až dospějete?
No, ty housle…
Pocházíte z hudební rodiny?
Mamka hraje na klavír a praděda si hrál sám pro sebe.

Věra Bubancová (1999)

Máte čas i na jiné koníčky?
Ráda plavu a když mám čas, tak občas chodím k poníkům.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do cizích zemí?
Do ciziny ne. Zatím jenom tady.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Chtěla bych být houslistka.
Pocházíte z hudební rodiny?
Ano, z hudební. Tatínek hraje na fagot, maminka hraje v divadle, děda na housle, babička na klavír.

Larisa Palochová (1999)

Máte čas i na jiné koníčky?
Plavání, jezdím na kole.
Zavedly vás housle na nějaká zajímavá místa, do cizích zemí?
Ne, pouze tady a v Nové Pace.
Už víte, čím budete, až dospějete?
Chtěla bych být sólistka, nebo v orchestru.
Pocházíte z hudební rodiny?
Ne.

II. kategorie v obrazech

Některé soutěžící vyrukovaly s jarní zelení, zatímco jiné nechaly zeleň pod pódiem.

Houslistky z Mongolska jsou stálicí KHS.

Kdo postoupí? Nervozita v sále se dala doslova krájet.

Anketa I. a II. kategorie
Survey I. and II. Category

1. **Do you come from a ´musical family´, are your parents musicians?**
   Pocházíte z hudební rodiny? Jsou Vaši rodiče muzikanti?
2. **Do you already know, what kind of job would you like to do in the future?**
   Už víte, jaké povolání byste rád/a dělal/a v budoucnu?
3. **Do you have enough time to enjoy other ´unmusical´hobbies?**
   Máte dost času na „nehudební" koníčky?
4. **How long have you already been playing the violin?**
   Jak dlouho už hrajete na housle?
5. **Has the violin led you to some interesting place, country?**
   Zavedly vás housle na nějaké zajímavé místo, do zajímavé země?

I. category

Angelika Malerczyk (Poland)

1. No, my mum is an officer and my father works in IT .
Ne, moje maminka je úřednice a tatínek pracuje jako informatik.
2. I want to be a violin player, of course, and I would be interested in teaching playing the violin.
Samozřejmě chci být slavnou houslistkou. Bavilo by mě i dávat lekce hraní dětem.
3. Yes, in my free time I like reading books, swimming…
Ano, ve volném čase čtu knihy a mám ráda plavání...
4. I´ve been playing for seven years.
Hraji 7 let.

Ekaterina Georgieva (Bulgaria)

1. No (laughing), my father is an engineer and my mother is a marketing consultant.
Ne, (směje se), můj otec je inženýr a moje matka marketingová poradkyně.
2. It´s clear, isn´t it? I want to be a famous musician! And maybe teach children playing the violin.
Není to snad jasné? Chci se stát slavnou muzikantkou. A možná učit malé houslisty.
3. I don´t have much free time, but if I have some, I read books, or watch movies. (Her father shows a picture of the actor of Twilight)
Nemám moc volného času, ale když se nějaký objeví, čtu nebo sleduji filmy. (Její otec ukazuje obrázek herce ze Stmívaní)
4. Yes, I´ve seen a lot of countries, I´ve participated in competitions in Italy, Serbia, Russia,...In our country we have one foundation which sends talented children to the big competitions and sponsors their journeys.
Ano, navštívila jsem spoustu zemí. Zúčastnila jsem se soutěží v Itálii, Srbsku, Rusku,... V naší zemi máme nadaci, která posílá talentované děti na souteže a hradí jejich cesty.

II. Category

Sorkhon Enkhtur (Mongolia)

1. My parents aren´t playing any musical instrument, but my mum is a singer.
Moji rodiče nehrají na žádný hudební nástroj, ale maminka je zpěvačka.
2. I would love to just play the violin.
Hrozně ráda bych byla houslová virtuoska.
3. Yes, I love shopping, swimming and playing basketball.
Ano, velmi ráda nakupuji a také si s chutí zaplavu nebo zahraji basketbal.
4. I've been playing for 5 years.
Hraji 5 let.
5. I've seen a lot of places from Mongolia, I've been to Russia, and now I'm in the Czech Republic.
Viděla jsem spoustu míst z Mongolska, byla jsem v Rusku a nyní jsem zde, v České republice.

Hong Ji Kim (now studying in Prague in the Czech republic/ v současné době studuje v Praze v České republice)

2. I would like to become a violin soloist.
Rád bych se stal sólovým houslistou.
3. No, I don´t have time for other hobbies.
Ne, bohužel nemám na jiné zájmy čas.
4. 6 years, I think.
Myslím, že asi 6 let.
5. Yes, I have seen some interesting places in the Czech Republic, but I haven´t visited other foreign country yet. This is my first big competition.
Ano, navštívil jsem spoustu krásných míst v České republice, v jiné cizí zemi jsem zatím nebyl. Tohle je moje první velká soutěž.

„Každé vystoupení je i sportovní výkon," míní dvojnásobný laureát

Je jediným člověkem ve více jak padesátileté historii Kocianovy houslové soutěže, který o sobě může směle prohlásit: „Tady jsem vyhrál dvakrát." O kom je řeč? No přeci o **Pavlu Eretovi**, *laureátovi KHS z let 1982 a 1983. Hoslouvý virtuos po čtvrtstoletí vyměnil jeviště za hlediště a letos je jedním z členů odborné poroty.*

Vrací se jediný dvojnásobný laureát na „místo činu" rád? Pokud ano, s jakými pocity?
Na Ústí mám velmi pozitivní vzpomínky, i když jsem tu v poslední době dlouho nebyl. Naposledy před dvěma lety při výročí 50. ročníku Kociánovy hudební soutěže, kdy jsem vystoupil s komorním orchestrem Pavla Hůly. Líbí se mi nová hudební škola, která je nádherná. Dostala moderní háv a je to v ní takové prosvětlené, takže si myslím, že i soutěžícím se lépe hraje. Připadá mi, že působí méně depresivně než divadlo, které alespoň na mě působilo tmavým, těžkým dojmem.

O kvalitě českých a zahraničních účastníků máte jistě přehled, může se naše houslová škola rovnat těm ostatním? Nebo je dokonce převyšuje?
Určitě může. Jsem si jistý, že se nemáme vůbec za co stydět. Víme ale, že děti z Asie - Japonska, Jižní Koreje, nyní tu máme hodně Mongolů, jezdí studovat do Prahy na Konzervatoř nebo třeba na AMU. Oni nás, Prahu, skutečně berou jako součást středu Evropy, kde vlastně ta klasická hudba vznikla, kde je její kolébka. Samozřejmě asi se nemůžeme rovnat s takovými špičkovými institucemi, například v Americe, kde je to o jiných financích jak pro učitele, tak i podmínky pro studenty jsou odlišné. Mají bohatší možnosti se prezentovat, širší výběr, kam se mohou dostat. Když se objeví nějaký výborný žák tam, díky učiteli se dostane snáz na pódia než třeba tady z té Prahy, Brna, Ostravy…

Vidíte v posledních letech nárůst hudební kvality u mladých houslistů, nebo za vašich časů byla konkurence větší?
Já nevím, ono se říká, že úroveň pořád stoupá. Já bych řekl, že rozhodně neklesá. I tehdy se daly slyšet vynikající výkony. Objevují se mimořádné talenty dnes stejně jako v minulosti, tady se nic nezměnilo. Myslím si, že hlavní změnou bylo otevření hranic, my jezdíme ven a k nám jezdí noví uchazeči. Máme větší možnost se vidět v průběhu celého roku, máme i internet, máme kabelovou televizi, čili to srovnání pro ty malé hráče na housle je okamžité a celosvětové. Když máte možnost se s někým porovnat, tak vás to může motivovat k něčemu, už jen to, že to vidíte, jak můžete růst. Komunikace je rychlejší a proto i to učení je rychlejší. Na druhou stranu musím říci, že to, co asi nejde urychlit, je takové to zrání osobnosti, které se projeví v hudebním projevu, to se na rozdíl od techniky urychlit prostě nedá. Ale to je jen můj názor.

Mají moderní technologie nějaký dopad pro hru na hudební nástroje? Nestačí dětem místo houslí jen internet a televize?
Vliv internetu a televize se upřít nedá. Když jsou děti mladší, okolo osmi let, jsou to především rodiče, kteří je k houslím vedou. Hraní je tak komplexní záležitost a vyžaduje takovou pozornost, že to dítě nemůže celé pojmout. Neuvědomuje si, co to obnáší a bude obnášet, když se tím bude živit. Je dobře, že existuje něco jako pozitivní motivace v tom smyslu nestresovat dítě, ale povzbuzovat ho, aby na pódiu předvedl, co umí. Některé děti si vystupování užívají. Nejdůležitější je motivace, protože těžké to bylo vždycky a bude, tomu se nevyhneme ani tou nejlepší technikou a nejrychlejším internetem.

Máte svého oblíbeného hudebního skladatele?
Jednoho konkrétního nemám, vyjmenoval bych spíše oblíbené skladby, v každém období mám nějakou, která mě něčím oslovuje. Samozřejmě mám rád hudbu Antonína Dvořáka, Sibeliův houslový koncert, který jsem natočil, rád hraji i Ernsta: Poslední růži léta, to je skladba, kterou jsem obhájil titul laureáta v roce 1984 a spoustu dalších.

Platí, že klasik poslouchá klasiky, anebo je vám sympatická úplně jiná hudba?
Kdepak, nebráním novým žánrům. Když jsou kvalitní, mohou mě oslovit.

Preferuji jazz, ale poslechnu si někdy rád i popovou muziku, i tam se dají nalézt vynikající kusy. I když hip hop nebo něco takového, to ne, to mi je opravdu cizí. (úsměv)

Pojďme k vaší houslové kariéře, podporovala vás vaše rodina ve hraní?
Velmi, vlastně můj dědeček byl ten, který způsobil, že hraji na housle. Značně mě ovlivnila i moje sestra, která je houslistka. Oba jsme působili v Japonsku, kam jsme byli vybráni na základě konkurzu. V souvislosti s Japonskem musím zmínit, že mě hodně ovlivnila tradiční japonská folková hudba a oslovuje mě dodnes. Například *Sakura*, tradiční japonská píseň, je upravena pro dvoje housle a hráváme jí se sestrou na koncertech.

Kdy jste si poprvé uvědomil, že hudba je Váš život?
Začal jsem hrát v pěti letech na housle, ale to okouzlení přišlo postupně. Člověka povzbudí, když sbírá na koncertech úspěchy a vidí, jak se publiku jeho hra líbí. Vztah k houslím se utváří celý život. Zároveň až na konzervatoři jsem poznal, že hra na housle je jedna z nejtěžších lidských činností. Zapojuje intelekt, emoce, fyzické a vyžaduje i sportovní kondici, kterou je třeba udržovat ve formě. Projevuje se tam komplexnost celé osobnosti, pochopitelně se ale bavíme o špičkové úrovni, nikoliv o nějakém fidlání.

Takoví housloví virtuosové již netrénují každičký den, nebo ano?
Někdy se samozřejmě stane, že se k houslím z nějakého důvodu nedostanu, ale pochopitelně kdybych před koncertem netrénoval, to by se samozřejmě poznalo. Když dnes netrénuji každý den, neznamená to katastrofu, ale hrát pravidelně se musí a každý hráč nezbytně potřebuje mít v nacvičování svůj systém a musí vědět, co si může dovolit. Navíc, musím si udržovat i fyzickou kondici, to okolí často přehlíží. Každé vystoupení je i sportovní výkon.

Co byste doporučil mladým ambiciózním houslistům, aby se jim podařilo „prorazit“?
Měli by hrát především s potěšením. Není nic horšího, když se do toho člověk nutí. Hudební nástroj by měl být vždy zdrojem zábavy. Mělo by se hrát s radostí a vědomím, že tu radost předávají i obecenstvu. Ne se jen předvádět, ale něco předat, aby to byla komunikace. Hlavně kolem puberty je důležité, aby děti měly již vybudovaný k houslím osobní vztah, aby se samy rozhodly, zda si housle chtějí ponechat jako koníčka nebo se vydat na profesionální dráhu.

Letos poprvé figuruje virtuos Pavel Eret (třetí zprava) v odborné porotě KHS.

Jak byste zhodnotil své hudební působení za poslední rok?
Hodnotil bych jako velmi úspěšný, hrál jsem sólo i ve smyčcovém triu i smyčcovém kvartetu, natáčel jsem pro japonskou firmu Octavia Record, představil jsem se posluchačům v Lucembursku. Čili označil bych ho jako produktivní. Nutno říci, že u nás v České republice bohužel ta kultura malinko upadá, spolky, které dřív fungovaly, mají problémy ekonomického rázu.

Seznámíte nás s vašimi plány do bezprostřední budoucnosti?
Chystám dva koncerty, jeden pro dvoje housle bez doprovodu a jeden s doprovodem komorního ensemblu, kde budu hrát dvě části Čtvera ročního období a potom dvojkoncert.

Mluvíte anglicky, německy francouzsky i japonsky, zajímalo by mě, který z těchto jazyků vám nejvíce přirostl k srdci?
Kromě angličtiny, kterou dnes už mluvíme všichni, tak japonština, protože v té zemi jsem žil tři roky, a to je poměrně dlouhá doba. Japonsko je neskonale zajímavá země s osobitou kulturou. Naučit se jazyk bylo velmi těžké a i nyní je to těžké, sami Japonci říkají, že té složitější japonštině někdy nerozumí.

Zvažujete možnost, že se zabydlíte v jiné zemi, nebo chcete zůstat věrný Čechám?
Možná, že kdybych v zahraničí měl dobrou pracovní nabídku, byla by tu šance, že bych se tam usídlil natrvalo. Doposud jsem žil v zahraničí pouze na omezenou dobu. Představa, že bych se úplně vzdálil svým kořenům a velmi výrazně omezil styky s lidmi, které tu znám a mám rád, zní tvrdě. Úplně a definitivně opustit Čechy navždy, to si nedovedu představit. Vždycky bych se určitě minimálně rád vracel. Nicméně, nepočítám se ani mezi zapřísáhlé patrioty, které na svou zemi nedají dopustit. Dobře vím, že všechno má svůj rub i líc.

Dokážete si při svém pracovním vytížení najít i čas na rodinu a přátele?
Určitě ano, vždy si udělám čas pro své blízké. Ve volném čase sportuji, jednak je to i zábava a relaxace a jednak se tak i udržuji v fyzické formě.

Kateřina Šafářová

O dům dál: co vědí pedagogové a studenti ústeckého gymnázia?

Miloslav Chvátil, ředitel Gymnázia v Ústí nad Orlicí
Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Houslový virtuos a pedagog.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Na nervy, ale pokud myslíte hudební nástroj, na kytaru a na klavír.

Pavel Holásek, učitel biologie na Gymnáziu v Ústí nad Orlicí
Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Ústecký rodák, houslový virtuos, žák mistra Ševčíka, skvělý houslový pedagog, učitel dalších skvělých houslistů, jako byl profesor Snítil.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Myslíte třeba Bedřicha Smetanu?
Hrajete na něco?
Na klavír.

Lucie Kalousková, studentka gymnázia v Ústí nad Orlicí, 6.B
Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Houslista.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Housle.

Radovan Růžička, učitel chemie na Gymnáziu v Ústí nad Orlicí
Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Skladatel.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Janáček.
Hrajete na něco?
Hraju na nervy.

Artur Dambrauský, učitel zeměpisu a biologie na Gymnáziu v Ústí nad Orlicí

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Český hudební skladatel, pedagog.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Debussy.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Ne, já jsem muzikální antitalent, maximálně si zpívám při holení.

Kamila Čáslavková, studentka Gymnázia v Ústí nad Orlicí, 5.B

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Violoncellista.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Hrála jsem na flétnu a na klavír, ale už nehraju na nic.

František Ješina, student Gymnázia v Ústí nad Orlicí, 2.B

Kolik strun mají housle?
Nevím.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Nevím, klavírista, nebo něco.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Nevím.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Ne.

Miroslav Janyš, učitel informatiky a matematiky na Gymnáziu v Ústí nad Orlicí

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Známý, významný ústecký rodák, houslista, skladatel, hudebník.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart, ne?
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Bedřich Smetana.
Hrajete na něco?
Nehraju, chodil jsem do přípravky na hudebku.

Hana Marešová, prodavačka ve školním bufetu

Kolik strun mají housle?
Pět, šest, osm nebo kolik natáhneš.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Ústecký rodák, houslista.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
Mozart.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana, bydlela tam Rettigová.
Hrajete na něco?
Nehraju na nic.

Adam Frič, student Gymnázia v Ústí nad Orlicí, 2.B

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo to byl Jaroslav Kocian?
Významný český houslista.
Kdo napsal Malou noční hudbu?
To jsem zapomněl, Wagner?
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.
Hrajete na něco?
Na klavír.

2. díl seriálu
Sedmdesátiny ZUŠ Jaroslava Kociana

Velký rozkvět ZUŠ Ústí nad Orlicí nastal po druhé světové válce. Historicky prvního ředitele školy Antonína Šimečka vystřídal ve funkci Václav Šmerda, škola měla stále větší potřebu rozvíjet kulturní život ve městě. Z její iniciativy byly založeny např. pravidelné „Ústecké hudební pátky“, na nichž účinkovali učitelé i nejlepší žáci.

Za zmínku jistě stojí rok 1955, kdy žáci a učitelé našli nový domov v prostorách secesní Hernychovy vily. Nicméně pro existenci Kocianovy houslové soutěže byl nejdůležitější rok 1959. Tehdy se totiž konal první ročník festivalu, který v tomto roce slaví už 52 let. Jedním ze zakladatelů Kocianovy houslové soutěže byl ústecký rodák a violoncellista Bohuš Heran, ten se také stal prvním předsedou poroty.

V roce 1961 se škola přetváří na Lidovou školu umění Jaroslava Kociana, obohacenou o dva nově vzniklé obory, a to výtvarný a literárně-dramatický. Opět se mění vedení školy, na místo Václava Šmerdy nastupuje Josef Kněžek, jeden z prvních žáků. V této době dochází k dalšímu velkému rozvoji. Neustále narůstá počet nových seskupení, souborů a orchestrů. Připomeňme alespoň estrádní soubor „Buřinky“, na jehož činnost navazuje Estrádní orchestr pod vedením Zdeňka Černého. Po celou dobu samozřejmě existoval žákovský smyčcový orchestr.

Na oblíbenou tradici Hudebních pátků navázaly roku 1979 „Hovory s hudbou“, ty byly vždy tematicky zaměřeny. 27. duben 1983 znamenal založení další úspěšné tradice, která přetrvala až do dnešní doby. Je jí program tanečního oboru „Tančíme pro radost“, kde talentovaní tanečníci i tanečnice předvádí svůj um už 27 let. **(tš)**

Máte hlad nebo žízeň? Snadná pomoc, stačí zajít do bufetu!

Pořadatelé Kocianovy houslové soutěže myslí na vše! Během celého trvání soutěže je pro vás ve třetím patře Základní umělecké školy Jaroslava Kociana připraveno rozmanité občerstvení. Jídla a nápoje si můžete zakoupit za zvýhodněné ceny!

Program zítra

6. května 2010

Kocianova houslová soutěž

9:00 2. kolo III. kategorie
vyhlášení výsledků III. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

14:00 2. kolo IV. kategorie
vyhlášení výsledků IV. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

Kocianovo Ústí

19:30 Chrám Nanebevzetí Panny Marie
GALAKONCERT ŽÁNRŮ
Jitka ZELENKOVÁ – zpěv
Pavel VĚTROVEC – klavír
Václav UHLÍŘ – varhany
Jaroslav SVĚCENÝ – housle

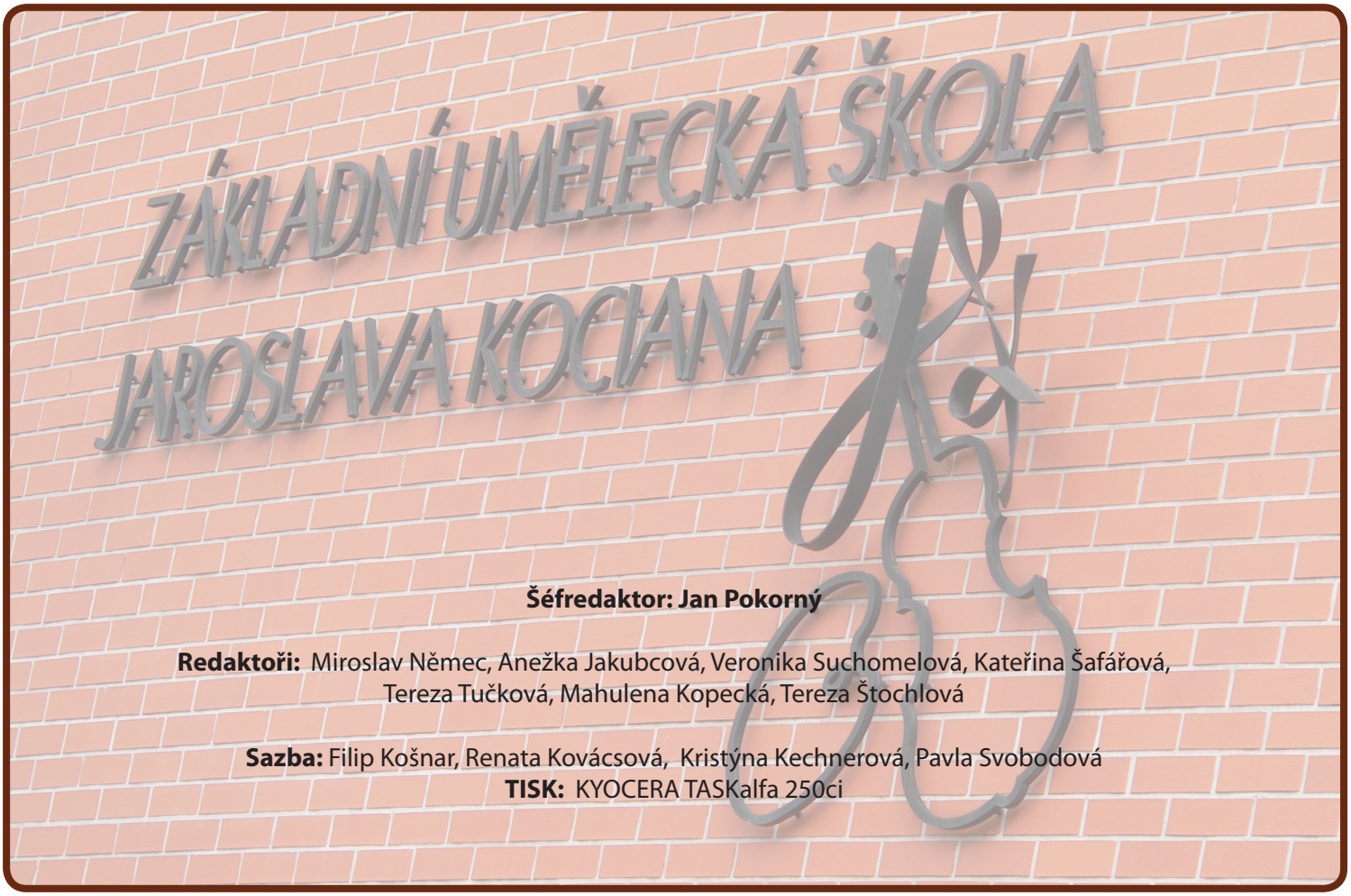

Šéfredaktor: Jan Pokorný

Redaktoři: Miroslav Němec, Anežka Jakubcová, Veronika Suchomelová, Kateřina Šafářová, Tereza Tučková, Mahulena Kopecká, Tereza Štochlová

Sazba: Filip Košnar, Renata Kovácsová, Kristýna Kechnerová, Pavla Svobodová
TISK: KYOCERA TASKalfa 250ci